

ikke har besvaret hans breve med anmodning om aktindsigt bortset fra et enkelt bureaukratisk brev fra en kontorchef, som henviste historikeren til Rigsarkivet, selv om man udmærket vidste, at der var tale om arkivalier fra Sikkerhedsudvalget, som ligger i Udenrigsministeriet. Men altså 5 måneders ventetid – synes udenrigsministeren, at det er en rimelig måde at behandle en historiker på?

Kl. 13:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 13:26

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes også, at 5 måneder er for lang tid. Forskning tager tid, og der er altid mange ting, der er vanskeliggjort, når man skal ind i arkivalier. Det er sådan, at vi ikke bare kan aflevere arkivalier til hvem, der vil have dem. Nu er det emne, som den pågældende historiker jo har bedt om indsigt i, terror og terrortrusler mod Danmark. Det er ikke helt det samme som hr. Bent Jensens forslag og DIIS's arbejde. Det er to forskellige ting. Når man arbejder med arkivalier om terror, skal man jo se på, om der i de arkivalier ligger oplysninger, man har fået fra et andet land, og som betyder, at det land ikke længe vil dele oplysninger med os, fordi de kommer frem, eller om der i de arkivalier, som man har udbedt sig aktindsigt i, f.eks. ligger beskrivelser af, hvordan man er nået frem til at få afdækket den og den terrortrusel. Den metode til at afdække det kan vi jo heller ikke sådan pludselig offentliggøre. Det ville jo være at skade næste mulighed for at afsløre terror i tide. Så derfor er der selvfølgelig en screeningsproces, som med de her emner er følsom. Det er de to hovedhensyn, der skal tages.

Jeg vil godt understrege, og jeg har også skrevet til den pågældende historiker, at jeg synes, det er meget vigtigt, at vi gør alt, hvad vi kan for at fremme vores historikers arbejde. Det er jo sådan, at historien ikke skrives af én historiker. Der er forskellige vinkler, der er forskellige tilgange, der er forskellig viden, der er forskellige forudsætninger. Derfor er det så vigtigt, at der er tilgængelighed for så mange, som det er relevant, og som det er muligt, og som har interesse i det, så vi får en bredspektret beskrivelse af en tid. En tid kan jo ikke beskrives bare af én historiker, så derfor lægger jeg meget vægt på, at vi er så hjælpsomme som overhovedet muligt.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:27

Kl. 13:27

Jesper Langballe (DF):

Jeg hørte undervejs, at ministeren ligesom antydede, at når det drejer sig om den kolde krig, er henvisningen til rigets sikkerhed som begrundelse for tilbageholdenhed med arkivadgang temmelig meningsløs, eftersom den kolde krig som bekendt er forbi. Jeg takker for svaret.

Så vil jeg sige, at centralt i Bent Blüdnikovs undersøgelser er et møde, som blev holdt mellem PET og Arafats terroristiske eliteenhed Force 17 i Zürich i april 1989. PET havde registreret seks Force 17-folk i København og syntes at have indgået den aftale med Arafat, at man ikke ville røre dem, hvis de opgav alle mordplaner, hvis de fjernede deres våbenlagre, og hvis de angav terrorister uden for PLO-paraplyen, hvilket tilsyneladende blev meget nyttigt, fordi det gav mulighed for 3 dage senere at afsløre ti terrorister, der var på vej hertil fra Damaskus.

Men det er klart, at man godt kunne forestille sig, at embedsmænd ikke syntes, det var behageligt, at sådanne nogle aftaler skulle offentliggøres af en historiker. Mener ministeren, at et sådan ubehag er en tilstrækkelig grund til at nægte arkivadgang eller at forsøge at forhale den?

Kl. 13:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Udenrigsministeren.

Kl. 13:29

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Svaret er ganske enkelt nej. Det kan ikke komme an på den enkelte medarbejders ubehag eller behag ved en forskningsopgave. Nogle sympatiserer man med, nogle sympatiserer man ikke med rent personligt, ligesom spørgeren jo også har historikere, hvis bøger han garanteret synes er gode, og nogle, hvis bøger han synes er dårlige.

Men når vi sidder og skal tage stilling til, hvem der kan få lov at komme ind at se på det, kan det jo ikke dreje sig om, hvorvidt man har behag eller ubehag ved forskeren eller forskningsemnet. Det må være irrelevant. De personlige hensyn er irrelevante. Det kan kun være hensyn til, når det f.eks. er terror, om man afslører metoder eller man afslører kilder.

Kl. 13:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jesper Langballe.